

REDAKCJA:
Gdańsk Targ Drzewny 3/7
Gdyńia Mściwoja 9 tel 22-80
TELEFONY:
Centr 335-61 do 65
Sekretariat 335-80
Red sport 319-97
Smleńki 345-17
Red nocny 335-66
Pismo redakcyjne zespół

DZIENNIK BAŁTYCKI

ADMINISTRACJA
Gdańsk ul. Gdyńskich Ko-
synierów 11.
Dyrektor delegatury 335-39
Sekretariat deleg 316-33
Ogłoszenia Gdańsk. Targ
Drzewny 3/7 335-80
Ogłoszenia Gdyńia 22-07
Pismo wydawnicze INSTYTUT
PRASY „CZYTELNIK”

ROK VII Nr 293

SOBOTA, 10 LISTOPADA 1951 R.

Cena 15 gr.

W imię pokoju i przyjaźni między narodami Minister Wyszyński złożył w ONZ cztery propozycje rządu radzieckiego

PARYŻ (PAP). Minister Spraw Zagranicznych ZSRR — A. Wyszyński wygłosił 8 listopada na posiedzeniu plenarnym Zgromadzenia Ogólnego ONZ przemówienie poświęcone środkom zapobieżenia groźbie nowej wojny światowej oraz sprawie utrzymania pokoju i przyjaźni między narodami.

Przed Organizacją Narodów Zjednoczonych — oświadczył min. Wyszyński — stoi obecnie szereg ważnych zadań, które wymagają ze strony Zgromadzenia i wszystkich milujących pokój państw szczególnej uwagi. Delegacja Związku Radzieckiego zdejmuje o odpowiedzialności Organizacji Narodów Zjednoczonych za to, jaka będzie wybrana droga dla rozwiązania tych zadań i jak te zadania będą rozwiązane. Delegacja radziecka obecnie tak samo, jak na poprzednich sesjach, widzi swe zadanie w tym, ażeby skierować wysiłki Zgromadzenia ku usunięciu przeszkód, znajdujących się na dro-

dzięciu odpowiedzialności za wojnę w Korei z rządu Stanów Zjednoczonych, który rozparł tę agresywną wojnę.

Pan Acheson powtórzył zdemaskowanie już oszczerstwa na temat agresji dokonanej rzekomo z Korei północnej. Nie ma już obecnie potrzeby zatrzymywania się na tym. Jeśli chodzi o rokowania w Kaesongu, o których mówił także pan Acheson, to czy może być jakkolwiek wątpliwość, że właśnie panowie generalowie amerykańscy — Mac Arthurowie i Ridgway'owie oraz ich waszyngtońscy patroni torpedują uporczywie wszystkie próby drugiej strony osiągnięcia porozumienia w tych rokowaniach? Czy nie dowodzą to amerykańskie trudności przebiegu rokowań wszelkiego rodzaju prowokacjami, bombardowaniem strefy neutralnej i temu podobnymi metodami „rokowań”, w toku których wysunięto np. niedawno, pod pretekstem skorygowania linii kontaktów — absurdalne żądanie przekazania wojskom amerykańskim rejonu Kaesongu, znajdującego się w rękach wojsk północno — koreańskich?

Czyż można wątpić, że najlepszym sposobem przyspieszenia rokowań w sprawie rejonu w Korei byłoby wydanie przez rząd amerykański polecenia gen. Ridg-

way'owi, ażeby zaprzestął wywołania incydentów i nie stwarzał sztucznych przeszkód na drodze do pomyślnego zakończenia rokowań w Kaesongu?

Stany Zjednoczone zagarnęły chińską wyspę Taiwan i zagrażają granicom Chin. Obecnie blok północno — atlantycki usiłuje się wzmocnić przez włączenie Grecji, Turcji i Niemiec zachodnich, którym przeznaczona jest specjalna rola w realizacji agresywnych planów przeciwko Związkowi Radzieckiemu. Przedstawiciele bloku atlantyckiego jawnie naruszają międzynarodowe porozumienia, zawarte podczas wojny przeciwko Niemcom hitlerowskim i militarystycznej Japonii, a mające na celu walkę przeciwko niebezpieczeństwu powrotu agresji faszystowskiej oraz wzmocnienie przyjaznych stosunków ze Związkiem Radzieckim.

W swej wojnie w stosunku do Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej polityce, blok atlantycki pod naciskiem Stanów Zjednoczonych, a przede wszystkim same Stany Zjednoczone usiłują wykorzystać również Organizację Narodów Zjednoczonych, narzucając Zgromadzeniu Ogólnemu i innym organom ONZ uchwały, anulujące decyzje powzięte na poprzednich sesjach Zgromadzenia.

dowod całkowitego lekceważenia najważniejszych zasad Karty NZ, która wymaga poszanowania niezależności i suwerenności państw. Wystarczy przypomnieć powyższe fakty, aby nie pozostało żadnej wątpliwości, że w Organizacji Narodów Zjednoczonych depantę są elementarne zasady i postanowienia prawa międzynarodowego, że amerykańska polityka w ONZ wyrządza olbrzymią szkodę moralnemu autorytetowi Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Rada gospodarczo — społeczna ONZ, zamiast rozwiązywać ważne zadania, mające się przychylić do stworzenia warunków niezbędnych dla pokojowych i przyjaznych stosunków między narodami, do podniesienia poziomu życia oraz zapewnienia całkowitego zatrudnienia itp. — była całkowicie pochłonięta opracowaniem zarządzeń, zmierzających do poparcia anglo — amerykańskiej agresji w Korei.

Tak z roku na rok, krok za krokiem, ONZ oddala się coraz bardziej od zasad Karty, od celów i zadań, jakie stoją przed Organizacją Narodów Zjednoczonych, ONZ odeszła daleko od drogi utrwalenia pokoju i popierania rozwoju przyjaznych stosunków między krajami. Kieruje się ona obecnie innymi interesami. Do innych celów popychają ją agresywne siły Stanów Zjednoczonych, Anglii, Francji i krajów Ameryki Łacińskiej, siły, które decydują obecnie w ONZ o sprawach wojny i pokoju. Te cele i te interesy, to pragnienie nowej wojny, to żądza wzbogacenia się na wojnie, wyciągnięcia z wojny olbrzymich zysków. Oto

co stanowi źródło natchnienia panów monopolistów, którzy „traktują wojnę jako intratny interes, dający kolosalne zyski” — jak oświadczył szef rządu radzieckiego, J. W. Stalin.

Agresywne dążenia i plany amerykańskich monopolistów znajdują poparcie ze strony szeregu państw, należących do bloku północno — atlantyckiego, wzdychających rejd w Organizacji Narodów Zjednoczonych, która przekształca się w instrumentu pokoju w narzędzie wojny.

„Przekształcając się w narzędzie agresywnej wojny — oświadczył J. W. Stalin — ONZ przestaje być zarzewiem światowej organizacji równoprawnych narodów. W istocie rzeczy ONZ jest teraz nie tyle organizacją światową, ile organizacją dla Amerykanów, działającą dla potrzeb agresorów amerykańskich”.

Oto fakty. A fakty, jak wiadomo, są uparte.

Nie wolno dalej kroczyć tą drogą.

Czas już, by Organizacja Narodów Zjednoczonych przypomniała sobie swe podstawowe zadania: by popierała nie agresorów, napadających na inne państwa, lecz tych, którzy padają ofiarą napaści ze strony agresorów, — by popierała międzynarodowy pokój i bezpieczeństwo oraz rozwój przyjaznych stosunków między narodami.

To co się dzieje w ONZ jest bezpośrednim rezultatem zagrانی polityki anglo — amerykańskiego bloku, stanowiącego agresywny trzon Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Sytuacja gospodarcza w krajach kapitalistycznych

Sytuacja gospodarcza w krajach kapitalistycznych pogorszyła się w tym czasie jeszcze bardziej, co stanowi bezpośredni rezultat agresywnej polityki bloku atlantyckiego ze Stanami Zjednoczonymi na czele, jak również szeregu innych państw, zmuszonych prowadzić taką politykę pod stałym naciskiem ze strony Stanów Zjednoczonych. Ekonomika Stanów Zjednoczonych ma obecnie chorobliwy, wojenno-inflacyjny charakter: cechuje ją stała narastanie produkcji zbromienionej przy jednoczesnym kurczeniu się galezi produkcji pokojowej. Wzrost budżetów wojennych, jak również wzrost podatków bezpośrednich i pośrednich, co pogarsza jeszcze bardziej sytuację materialną ludności tych krajów. Niemalą rolę w pogarszaniu międzynarodowej sytuacji gospodarczej odegrała i odgrywa nadal polityka dyskryminacji w stosunku do Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej w dziedzinie stosunków gospodarczych, a przede wszystkim handlowych, polityka wyrządzająca poważną szkodę gospodarce światowej, nie wylaczając samych Stanów Zjednoczonych, a w większe — jeszcze mierze — Anglii i Francji. Fakt poważnego pogorszenia się sytuacji gospodarczej w krajach kapitalistycznych zmusza się przypisać także licznym meżowie stanu tych krajów.

Pan Truman zmuszony był znów wczoraj przyznać i potwierdzić dziś to pan Acheson, że możliwość poprawy warunków bytu ludności pozostaje w bezpośredniej zależności od zmniejszenia ciężaru zbrojeń. Zresztą przyznaje nie to nie przeszkadza, jak wiadomo, rządowi Stanów Zjednoczonych prowadzić dalej szaleńczego wyścigu zbrojeń, pogarszającego jeszcze bardziej sytuację materialną narodu.

Sytuacji gospodarczej, a zwłaszcza sytuacji finansowej Anglii i innych krajów Europy zachodniej grozi również nadal poważne trudności, zwłaszcza w związku z nową ustawą amerykańską, podpisaną przez prezydenta 26 października br., a przewidująca, że polityka Stanów Zjednoczonych będzie polegała na nałożeniu embarga na towary wywożone do Związku Radzieckiego i zaprzyjaźnionych z nim krajów oraz na przerwaniu pomocy gospodarczej i finansowej dla krajów handlujących ze Związkiem Radzieckim i zaprzyjaźnionych z nim krajami.

Barżo wyraźnie wypowiedział się w tej sprawie w Izbie Gmin nowy premier brytyjski zaledwie 2 dni temu. Według oficjalnych organów prasy, pan Churchill oświadczył co następuje:

„W dziedzinie bilansu handlu zagranicznego przeżywamy kryzys. Powstał deficyt większy niż w 1949 roku i pod wieloma względami ostryj niż w 1947 roku. W bieżącym półroczu nasz deficyt w handlu zagranicznym utrzymuje się na poziomie 700 mil. funtów szterlingów rocznie, podczas gdy w roku ubiegłym, w

tym samym okresie, mieliśmy nadwyżkę w bilansie handlu zagranicznego w wysokości 350 mil. funtów szterlingów rocznie”.

Jeszcze cięższa jest sytuacja gospodarcza krajów słabo rozwiniętych. W związku z militaryzacją Stanów, Zjednoczonych, Anglii i szeregu innych krajów, są one pozbawione możliwości otrzymywania instalacji i maszyn dla rozwoju własnego przemysłu. Ich wpływy, osiągnięte ze sprzedaży surowców, są zamrażane w amerykańskich, angielskich i innych bankach, tak że nie mogą one swobodnie dysponować tymi sumami. Rełnie, w tych krajach znajduje się w stanie upadku i nie przejawia żadnych oznak postępu w przyszłości. Produkcja artykułów spożywczych spada i w szeregu miejscowości ludność skazana jest na głód, choroby i wymieranie.

Sytuacja polityczna

Skomplikowała się również w ostatnim roku sytuacja polityczna.

Stany Zjednoczone i Anglia prowadzą od prawie półtora roku agresywną wojnę w Korei.

Pan Acheson podjął próbę

W ONZ depantę są elementarne zasady prawa międzynarodowego

Na ubiegłej sesji powzięto szereg decyzji, których agresywny charakter nie może budzić żadnej wątpliwości, mimo wysiłków autorów i inspiratorów tych decyzji zamaskowania swych rzeczywistych planów szumnymi frazesami na temat „wspólnego działania na rzecz pokoju”, „pokój wymaga czynów” itd. itp. Uchwały Zgromadzenia, dotyczące tzw. akcji zbiorowych, ustanowienia blokady i nałożenia embarga na towary eksportowane do Chin, haniebna uchwała, uznająca Chińską Republikę Ludową za agresora, jak również niemniej haniebna uchwała, nakładająca na dowództwo amerykańskie w Korei obowiązek „za bezpieczeństwo” mocnych pozycji w całej Korei, innymi słowy obowiązek kontynuowania agresyw-

nej wojny aż do pełnego zagarnięcia całej Korei — mówią same za siebie.

Podejmując te uchwały, Zgromadzenie jawnie wkroczyło na drogę popierania i zachęcania do dalszej agresji przeciwko milującym pokój narodom Korei i Chin. Niemal że w przeddzień obecnej sesji, większość Rady Bezpieczeństwa, na polecenie Stanów Zjednoczonych i Anglii, dokonała nowego naruszenia najważniejszych zasad Karty Narodów Zjednoczonych, umieszczając na porządku dziennym obrad skargę W. Brytanii przeciwko Iranowi, naruszającą tym samym jawnie 7 pkt. II art. Karty, który nie dopuszcza do wtarcnięcia się w wewnętrzne sprawy państw. Raz jeszcze anglo — amerykańskie ugrupowanie w ONZ dało

O pakt pięciu mocarstw Apel Światowej Rady Pokoju do ONZ i narodów świata

WIEN (PAP). Światowa Rada Pokoju na końcowym posiedzeniu w Wiedniu uchwala, jak już donosiliśmy, apel do Organizacji Narodów Zjednoczonych i do narodów świata, który przesyła przewodniczącemu Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych.

Apel głosi m. in.:

Zaostrzenie się w ciągu ostatnich miesięcy sytuacji międzynarodowej budzi obawę i zaniepokojenie wśród wszystkich ludzi na całym świecie. Każdy pragnie, aby pięć wielkich mocarstw, które na mocy postanowień Karty Narodów Zjednoczonych oraz ze względu na swą potęgę odpowiadają za pokój na całym świecie, rozpoczęło rozmowy i osiągnęło porozumienie.

Światowa Rada Pokoju zwraca w szczególności uwagę Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych na następujące punkty:

1. Względy sprawiedliwości i realna ocena polityki międzynarodowej wymagają dopuszczenia do Organizacji Narodów Zjednoczonych rządu Chińskiej Republiki Ludowej.

2. Światowa Rada Pokoju wzywa Organizację Narodów Zjednoczonych do użycia swych wpływów, aby zapewnić przestrzeganie porozumień międzynarodowych w sprawie rozbrojenia Niemiec i przyspieszyć zawarcie traktatu pokojowego, który umożliwiłby wycofanie wojsk okupacyjnych oraz odbudowę zdemilitaryzowanej Niemiec.
3. Przywrócenie pokoju w

Azji interesuje całą ludzkość. Układy zawarte z Japonią w San Francisco w poważnym stopniu zmniejszyły możliwości przywrócenia pokoju. Przywrócenie pokoju zakłada nie tylko zaprzestanie wszelkich prowadzonych obecnie, zwłaszcza w Korei, działań wojennych przez zawarcie porozumień w sprawie rozejmu, lecz również zagwarantowanie prawa narodów Azji do niepodległości i terytorialnej integralności bez jakiegokolwiek ingerencji obcej.

4. Należy uznać i to w sposób skuteczny prawo narodów Egiptu, Iranu, Maroka i wszystkich innych krajów Bliskiego i Środkowego Wschodu oraz Afryki północnej do samodzielnego prowadzenia i rozstrzygnięcia swych spraw bez obcego nacisku, lub ingerencji i bez narażania się na okupację wojskową, jawną lub zamaskowaną.

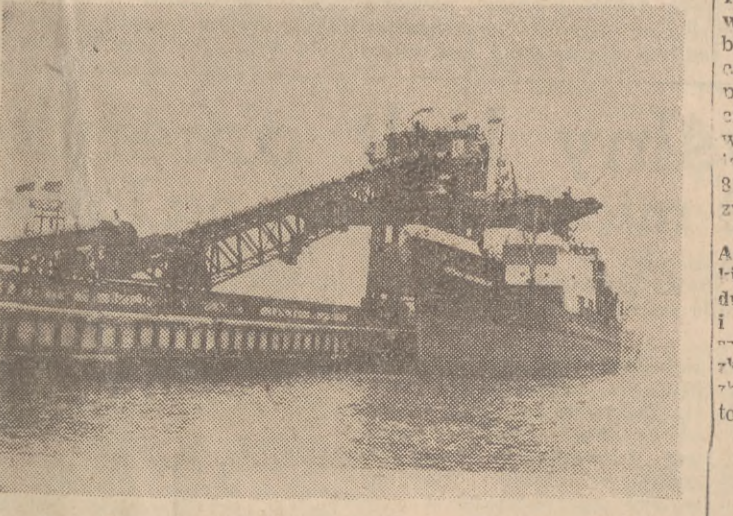
5. Światowa Rada Pokoju wzywa Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych do oddania pod obrady propozycji w sprawie rozbrojenia, uchwalonej dzisiaj, 6 listopada 1951 r., w Wiedniu. Propozycja ta nie może w żadnym wypadku doprowadzić do naruszenia równowagi — z korzyścią lub ze szkodą dla tego lub innego państwa. Propozy-

cja ta, dzięki ściślemu systemowi kontroli, jaki ona przewiduje, uchronona, że wojna nie jest niebezpieczeństwem dla wszystkich na każdym etapie rozbrojenia.

(Do apelu załączona została propozycja w sprawie rozbrojenia).

Światowa Rada Pokoju jest przekonana, że wojna nie jest niebezpieczeństwem dla wszystkich na każdym etapie rozbrojenia.

W 34 rocznicę Wielkiej Rewolucji ruszył szczeciński taśmowiec

W porcie szczecińskim w dniu 7 bm. w 34 rocznicę Rewolucji Październikowej na 44 dni przed terminem zostały uruchomione dwie wyrotocznice wagonowe oraz nowoczesne urządzenie taśmowe do przeladunku węgla z wagonów kolejowych na statki.

Urządzenie taśmowe przeladunku węgla sortowanego wszystkich gatunków od miału do kęsów o wadze do 130 kg włącznie.

Na zdjęciu: Taśmowiec ładujący węgiel na pierwszy statek — s/s „Brygada Makowskiego”.

Agresywny trzon ONZ

W Stanach Zjednoczonych wpływu męzowie stanu — prezydent, ministrowie, senatorowie podjudzają co dzień do wrogości wobec Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej.

Kongres USA gromadzi coraz więcej ustaw, zmierzających do stordopowania pokojowej współpracy narodów, do wzniesienia nowej wojny światowej. W ciągu tego tylko roku rząd USA, idąc po linii dalszego pogarszania stosunków z ZSRR, przyjął ustawę o wprowadzeniu embargo na handel ze Związkiem Radzieckim i krajami demokracji ludowej oraz zerwał, radziecko — amerykański układ handlowy z dnia 4 sierpnia 1937 r.

Agresywny charakter polityki zagranicznej USA widoczny jest całym, światu, mimo, iż rząd amerykański usiłuje ukryć to przed światową opinią publiczną, przedstawiając nową wojnę, którą przygotowała, jako obronę, a pokojową politykę ZSRR i innych milujących pokój krajów — jako agresywną, chociaż wszystkim wiadomo, że Związek Radziecki — jak to już powiedziano, przytaczając autorytatywne oświadczenia Generalissimusa J. W. Stalina — nie myśli nawet o tym, aby napaść kiedokolwiek na USA lub którąkolwiek inną kraj. Tymczasem Stany Zjednoczone wzmocniają z roku na rok swoją armię oraz marynarkę wojenną i flotę powietrzną, urządzają nowe setki wojskowych baz morskich i lotniczych na terytoriach obcych, stwarzają cały system sojuszywojskowych, wciągając w te sojusze kraje byłej „osi” — Japonię i Włochy, a także Niemcy zachodnie.

Cała ekonomika Stanów Zjednoczonych, podobnie jak Anglii, Francji i szeregu innych krajów, wkroczyła na tory wojenne. W budżetach państwowych lwia cześć wydatków przypada na przygotowanie wojny. W budżecie USA na r. 1951-52 wydatki wojskowe wynoszą, według oficjalnych danych amerykańskich, 8,8 miliarda dolarów, tj. 76 razy więcej, niż w 1939 r.

Liczebność sił zbrojnych USA, Anglii, i Francji już teraz jest kilkukrotnie wyższa, niż przed drugą wojną światową w 1939 r. i przeszło dwukrotnie przewyższa liczebność sił zbrojnych Związku Radzieckiego. Mimo to siły zbrojne tych państw rosły coraz to bardziej.

(Ciąg dalszy na stronie 2)

Osukwacza deklaracja trzech mocarstw

Wzrost zbrojeń, formowanie ich armii, produkcje bomb atomowych, tworzenie na obcych terytoriach baz wojskowych wskazywało na amerykańskie kóło rządzące usiłując przedstawić jako

Minister Wyszyński przedłożył ONZ propozycje radzieckie

(Dokończenie ze strony 1)

koniczność, wynikająca z rzekomego niebezpieczeństwa zagrażającego USA, Anglii czy Francji. Do takiego oszukania swych narodów co do istotnego charakteru polityki bloku atlantyckiego zmierzają również deklaracje Francji, Anglii i USA, złożona wobec Zgromadzenia Ogólnego. Z deklaracji tej wysnuć można jasny wniosek, że państwa te będą kontynuowały wyścig zbrojeń, produkcję bomb atomowych, barbarzyńską wojnę agresywną w Korei — maskującą znowu to wszystko interesami rzekomej obrony i rzekomym dążeniem do wzmożenia bezpieczeństwa narodów. Starają się one przy tym dowiedzieć, że można zachować pokój jedynie w oparciu o potężną machinę wojenną, o siłę, i że jedynie pod tym warunkiem można uregulować istniejące rozbieżności w dziedzinie polityki międzynarodowej.

Jest to podstawowa teza amerykańskiej „totalnej dyplomacji”, która rozwijał tu znowu starannie p. Acheson, powtarzając mowę p. Trumana, wygłoszoną wczoraj przez radio.

Ale ta „totalna dyplomacja” wykazała już swe całkowite bankrucstwo.

Nawet w Stanach Zjednoczonych ta „teoria siły” nie cieszy już dawną uwagą. I jeśli obec-

nie składa się propozycje, naszpikowanej frazesami o pokoju, — to dzieje się tak jedynie pod naciskiem potężnego ruchu mas ludowych, które żądają pokoju i które złożyły już przeszło pół miliarda podpisów pod nowym apelem o konieczności zawarcia paktu pokoju.

W szerokich kręgach społeczeństwa USA rozlegają się coraz częściej i donośniej głosy niezadowoloności z polityki „situacji siły”, coraz częściej słychać tam oświadczenia w rodzaju tego, że jeżeli Ameryka będzie uparcie odmawiała prowadzenia rokowań i będzie nalegała jedynie na jeszcze bardziej szalone tempo nowo-żydów zbrojeń — będzie to miało żubne następstwa zarówno dla Stanów Zjednoczonych, jak i dla ich sojuszników.

Podstawą całej polityki zagranicznej USA jest przygotowanie nowej wojny światowej w celu zdobycia przez monopolistów amerykańskich panowania nad światem oraz wyciągnięcia z wojny olbrzymich zysków. Dlatego też polityka zagraniczna USA zmierzająca nie do rozwoju i zacieśnienia przyjaznych stosunków z innymi krajami oraz współpracy międzynarodowej, lecz do podporządkowania sobie innych krajów drogą użarzenia ekonomicznego lub przemocy militarnej.

USA na czele spisku przeciwko pokojowi

W ostatnich czasach Stany Zjednoczone, Wielka Brytania i Francja czynią nowe wysiłki w kierunku rozszerzenia spisku przeciwko pokojowi, wciągając do przygotowania nowej wojny Niemiec zachodnich, Włoch, Turcji, Grecji.

Nie jest dla nikogo tajemnicą że Stany Zjednoczone są głównym organizatorem i inspiratorem takich poczyniń jak „Plan Plevana” i „Plan Schumana”, których wspólnym celem jest odbudowa militarysty niemieckiego i potencjału wojennego - przemysłowego Niemiec zachodnich oraz wykorzystanie niemieckiej armii regularnej i ekonomicznej do celów agresji. Dlatego też Stany Zjednoczone oraz idące za nimi polskie Anglii i Francja zerwały konferencję zastępców ministrów spraw zagranicznych w Paryżu w sprawie Niemiec.

Po zerwaniu paryskiej konferencji zastępców ministrów spraw zagranicznych Acheson i jego współpracownicy urządzili w wrześniu swoją konferencję w Waszyngtonie i odbyli następnie sesję Rady Sojuszu Północno - Atlantyckiego w Ottawie, aby usankcjonować remilitaryzację Niemiec zachodnich i pójść dalej tą drogą, drogą przekształcania Niemiec z chodnich w bazę wypadową dla napaści na sąsiadów.

Podobnie, jak w okresie, który poprzedza drugą wojnę światową, złoto amerykańskie od kilku już lat po zakończeniu tej wojny płynie znow szerokim strumieniem do niemieckiego przemysłu wojennego, aby oddać ten przemysł w służbę monopolistów amerykańskich, pożądczących coraz to nowych zysków, chociażby za cenę wielkich nieszczęść i ofiar całej ludzkości.

O tym, do czego dąży i do czego zmierzają polityka Stanów Zjednoczonych wobec Japonii, wnioskować możemy bez zbędnych słów z odegranej w San Francisco farsy podpisania t. zw. traktatu pokojowego z Japonią. Traktat ten jest całkowicie sprzeczny z zasadami, na których wypowinien się opierać traktat rezywifści pokojowy, taki traktat, który by mógł zapewnić pokój na Dalekim Wschodzie i zabezpieczyć przed powtórzeniem się agresji japońskiej.

Traktat z San Francisco nie jest traktatem pokoju, lecz traktatem przygotowania nowej wojny na Dalekim Wschodzie. Traktat ten nie może służyć i nie będzie służył sprawie pokoju. Odznaczony przez Związek Radziecki jak również przez Chińską Republikę Ludową, Indie i Burmę — kraje najbardziej zainteresowane w pokojowym uregulowaniu problemu Japonii — pozostał nie na zawsze martwą literą.

U podstaw obecnej polityki za granicą USA tkwi lęk przed możliwością pokojowego rozwoju stosunków międzynarodowych i zacieśnienia współpracy międzynarodowej.

Amerykańscy miliardrzy i milionrzy, rozpoczynając agresywną wojnę w Korei, która przynosi im olbrzymie zyski, trzymają się kurczowo tego źródła dochodu i nie są skłonni do wypuszczenia ze swych rąk tej „złotej okazji” pomnożenia swoich milionów i miliardów. Przyjmują oni z trwogą każdą aluzję o możliwości rozejmu w Korei, robiąc wszystko, aby stordować rokowania w Kaesongu, mimo iż naród amerykański, podobnie jak wszystkie milujące pokój narody, gorąco pragnie i żąda zaprzestania wojny i przywrócenia pokoju na Dalekim Wschodzie.

Oto dlaczego propozycja Związku Radzieckiego w sprawie zaprzestania wojny w Korei wywołała poważny alarm w kręgach rządzących USA.

Czyż nie starczy wszystkich tych faktów, aby przekonać się, że kierunek amerykańskiej polityki zagranicznej jest rzeczy-

wiście agresywny, że jej celem nie jest utrzymanie pokoju, lecz rozpętywanie nowej wojny światowej — bez względu na nowe potoki krwi i nieszczęścia, jakie kosztowałyby to ludzkość?

Polityka ZSRR — to polityka pokoju

Polityka zagraniczna Związku Radzieckiego — to polityka pokoju (dlugotrwałe oklaski). Związek Radziecki walczy nieustannie przeciwko groźbie wojny, o pokój, o umocnienie przyjaznych stosunków pomiędzy krajami, o ścisłą współpracę międzynarodową, opartą na wzajemnym poszanowaniu niezasłachliwości narodów i suwerennej równości państw.

Kiedy przed niespełna 20 laty znowy się stosunki dyplomatyczne między ZSRR a USA, J. W. Stalin nazwał to aktem ogromnie doniosłym:

„Politycznie — powiedział J. W. Stalin — dlatego, że zwiększa to szanse zachowania pokoju; ekonomicznie — dlatego, że odcina elementy poboczne i daje naszym krajom możliwość omówienia interesujących nas zagadnień na gruncie rzeczowym; a wreszcie toruje to drogę do wzajemnej współpracy”.

W tych słowach woda narodu radzieckiego znalazły wyraz najważniejsze zasady radzieckiej polityki zagranicznej prowadzonej przez nasz rząd w stosunku do wszystkich krajów. Związek Radziecki przestrzega niezmiennie tych zasad, określających cały kierunek, każdy krok państwa radzieckiego w sprawach między narodowych.

Realizując swoją politykę pokojową, Związek Radziecki wykorzystuje wszystkie swe zasoby nie dla pomnożenia swych sił zbrojnych ani dla wyścigu zbrojeń, nie dla rozwijania przemysłu wojennego i organizowania baz wojskowych na terytoriach obcych, lecz dla rozwijania całej państwa przemysłu cywilnego i dla dalszego rozwoju całej gospodarki narodowej.

Sukcesy w dziedzinie odbudowy i rozwoju ekonomiki powojennej pozwoliły Związkowi Radzieckiemu przejść do urzeczywistnienia wspaniałego zadania — zadania szerokiego kompleksowego wykorzystania rzeł Wołgi, Donu, Dniepru, Amu-Darii na energetyczne, rolnicze, transportowe i inne potrzeby gospodarki narodowej. Znałe są szeroko wielkie budowle, do których przystąpił już Związek Radziecki — elektrownie wodne kujbyszewska, stalingradzka i inne, kanały — Główny Turkmński, Południowo - Ukraiński i inne. Nowe elektrownie wodne dawca będą co roku 22 miliardy kilowatogodzin taniej energii elektrycznej, co — jak podkreślił w swoim referacie zastępca przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR L. Beria — równa się całej rocznej produkcji energii elektrycznej we Włoszech.

W Związku Radzieckim cały naród zajęty jest pracą twórczą, kierując wszystkie swe wysiłki ku dalszemu rozwojowi gospodarki narodowej, osiągając coraz to nowe sukcesy w dziedzinie dalszego rozwoju kultury, techniki, nauki i sztuki.

W swych zewnętrznych stosunkach politycznych z innymi

krajami Związek Radziecki jest za przyjazną współpracą, przeciwko wszelkiej dyskryminacji, przeciwko wszelkim sztucznym barierom, przeszkadzającym swobodnym kontaktom narodu radzieckiego z innymi narodami, jest za przyjaźnią narodów.

W ciągu wszystkich lat działalności Zgromadzenia Ogólnego Związek Radziecki domaga się rokrocznie podjęcia kroków, zmierzających do utrwalenia pokoju i bezpieczeństwa między narodami.

W świetle tych faktów jasne musi być dla każdego, czego warta jest wrzawa, wszczęta w USA i w niektórych innych państwach, należących do bloku atlantyckiego, w związku z próbą bomby atomowej w Związku Radzieckim.

Szczególnie silnie hałasują różni działacze z kręgu rządzących USA, którzy nie ukrywają swych planów zastosowania bomby atomowej przeciwko Związkowi Radzieckiemu. Oni to wszczynają największą wrzawę, rozsiewając oszczerce pogłoski, że Związek Radziecki jest rzekomo przeciwny kontroli międzynarodowej nad wykonaniem uchwały o zakazie broni atomowej, a Stany Zjednoczone są rzekomo za taką kontrolą. W istocie rzeczy sprawy mają się akurat odwrotnie.

Właśnie Związek Radziecki przez cały czas domagał się i domaga się obecnie ustanowienia skutecznej kontroli międzynarodowej nad tym, by wszystkie bez wyjątku państwa przestrzegały zakazu produkcji i używania broni atomowej, pod czas gdy Stany Zjednoczone zawsze sprzeciwiały się i obecnie sprzeciwiają się nadal ustanowieniu takiej kontroli. Będąc zwolennikami broni atomowej, która rządzący USA nie chcą ani bezwzględnie zakazu produkcji broni atomowej, ani rezywifści, skutecznej kontroli międzynarodowej. W rezywifści chcą one — jak powiedział J. W. Stalin w odpowiedzi korespondentowi „Prawy” w sprawie broni atomowej — usankcjonować prawo podlegające wojennej do unicestwienia za pomocą broni atomowej dziesiątków i setek tysięcy spokojnej ludności.

Na IV i V Sesji Zgromadzenia Ogólnego Związek Radziecki złożył propozycję o zawarciu między Stanami Zjednoczonymi, Anglią, Chinami, Francją i ZSRR paktu w sprawie utrwalenia pokoju. Przeszło pół miliarda ludzi na całej kuli ziemskiej poparło gorąco tę propozycję. Również dzisiaj żądają oni stanowczo urzeczywistnienia tej propozycji budzącej wielką nadzieję na usunięcie groźby nowej wojny i na utrwalenie pokoju.

W chwili obecnej konieczne są szczególnie energiczne wysiłki, aby wyprzedać świat z tej niebezpiecznej sytuacji, w jaką wciąga ją zbrodnicze knowania podlegający do nowej wojny światowej.

W chwili obecnej konieczne są szczególnie energiczne wysiłki, aby wyprzedać świat z tej niebezpiecznej sytuacji, w jaką wciąga ją zbrodnicze knowania podlegający do nowej wojny światowej.

Góra urodziła mysz

W obliczu sytuacji, która wytworzyła się w stosunkach międzynarodowych, czołwi działacze agresywnego bloku atlantyckiego byli zmuszeni wysunąć swój plan zmniejszenia niebezpieczeństwa wojny i utrwalenia bezpieczeństwa wszystkich narodów. Planowi temu poświęcona jest wspomniana już przez mnie tzw. trzysłonna deklaracja USA, Francji i Anglii, jak również wczorajsze przemówienie ra-

dykałne pana Trumana i dzisiejsze przemówienie z tej tribuny pana Achesona. Pomimo głośniejszej reklamy, jaką poprzedziła te trzy wystąpienia, można nieomylnie stwierdzić, że góra urodziła mysz (śmiech na sali), tak znakomicie i jawnie fałszywe są propozycje płynące z obozu atlantyckiego.

W rzeczy samej, cóż się nam proponuje jako rzekomo najradikalniejszy środek usunięcia

groźby nowej wojny i utrwalenia pokoju? Proponuje nam się, jak wynika z przemówienia pana Trumana, abyśmy zajęli się sporządzeniem spisu sił zbrojnych i uzbrojenia pod kierownictwem nowej polączonej komisji zbrojeń klasycznych i energii atomowej. Zapomina się jednak, że narodem nie jest potrzebny spis broni, nie jest potrzebna inwentaryzacja uzbrojenia, ani opis i rejestracja wyprodukowanych bomb atomowych, co proponują nam obecnie panowie Truman i Acheson oraz trzysłonne

Z woli miliardrów amerykańskich

W roku 1948 proponowano nam zając się zbieraniem informacji o siłach zbrojnych i uzbrojeniu, obecnie proponuje się nam zając się spisaniem wszystkich sił zbrojnych i zbrojeń oraz inspekcją nad przebiegiem tej inwentaryzacji. Na podstawie wyników spisu proponuje nam się określić, jaką broń i jakie siły zbrojne ma i mieć będzie w przyszłości każdy kraj. Co się tyczy przy tym takiej broni jak bomba atomowa, to pod tym względem nadal reklamuje się ostawiony plan Achesona - Barucha - Lillienthala. Całkowitą bezpodstawność tego planu niejednokrotnie zdemaskowali już ci, którzy rezywifści dążą do zakazu broni atomowej i do rozciągnięcia ścisłej kontroli międzynarodowej nad wykonaniem tego zakazu.

Ani Truman, ani Acheson, ani autorzy tzw. trzysłonnej deklaracji nie chcą nawet palcem poruszyć, aby zakazać produkcji bomb atomowych. Co więcej prezydent amerykański i jego ministrowie spraw zagranicznych w dalszym ciągu obstają przy tym, że najwłaściwszym planem kontroli nad wykorzystaniem energii atomowej jest plan Achesona - Barucha - Lillienthala, który jest jawnym nagrawaniem się z kontroli międzynarodowej przez środki usankcjonowania „produkcji broni atomowej. Twierdzą oni, że będą „obstawiać przy tym”, zapominając, że jest to zupełnie niewłaściwe określenie w stosunku do Związku Radzieckiego.

Jeśli rezywifści chodzi o utrwalenie pokoju, to każdy szczerzy plan redukcji zbrojeń i sił zbrojnych powinien być wypływał z równie szczerzego dążenia do niezwłocznego połączenia rzeł wojny w Korei i w tym kierunku powinny być podjęte odpowiednie kroki. Tymczasem Stany Zjednoczone nie chcą podejmować żadnych kroków w celu zakończenia wojny w Korei, albowiem nie życzą sobie tego miliardrzy i milionrzy amerykańscy, którzy zarabiają fantastyczne sumy na tej wojnie, na

na deklaracja, przedstawiając to jako najnowszy plan utrwalenia pokoju.

Narodem potrzebna jest rezywifści, prawdziwa, istota redukcja zbrojeń i sił zbrojnych, bezwzględny zakaz produkowania bomb atomowych i rozciągnięcia ścisłej, naprawdę między narodowej kontroli nad tym zakazem.

Ale do tego właśnie nie chcą dopuścić główni działacze bloku atlantyckiego ze Stanami Zjednoczonymi na czele.

histerii wojennej, na wyścigu zbrojeń. Pan Acheson uznał za możliwe powtórzyć nikczemne p szczerstwo o pogwałceniu praw człowieka w obszernym, jak się wyraził, rejonie świata, powołując się przy tym na Węgry i Czechosłowację. Nie będę zatrzymywał się specjalnie na tej sprawie, albowiem oszczerstwa na ten temat, pochodzące z obozu Achesona, zostały już niejednokrotnie całkowicie obalone.

Mówi pan, panie Acheson, o pogwałceniu praw człowieka w innych krajach. Ale ja chcę również powiedzieć o tym, co dzisiaj przeżywał w wieczornej gazecie francuskiej, o burzącej się zbrodni, która dokonana została w tych dniach na Florydzie, kiedy to dwaj Murzyni — Samuel Shephard i Walter Irvin — oskarżeni przez sąd amerykański o rzekome zgwałcenie białej kobiety — zostali niewinnie i zwolnieni od kary przez amerykański sąd najwyższy, ponieważ w czasie rozprawy przeciwko tym nieszczerliwym Murzy- — dopuszczono się w zbyt wielu wypadkach naruszenia przepisów prawnych. Po uwierwiwieniu ich przez sąd amerykański, szeryf miasta Eustis na Florydzie zastrzelił w miejscu publicznym tych Murzynów, trzeci-ego zaś Murzyna zastrzelił policjant w obecności szeryfa.

Jednocześnie rasiści spalili kilka domów w mieście Eustis, gdzie rozegrała się ta tragedia. Wywołało to takie oburzenie w społeczeństwie amerykańskim, że przewodniczący Związku Zawodowego robotników przemysłu samochodowego Walter Reuther, jak donosi prasa, zmuszony był oświadczyć na kongresie CJO w Nowym Jorku: „Wiemy, że w wielu Stanach trybunały sądzą według dwóch różnych miarek: jednej — dla czarnych i drugiej — dla białych. Jest to ilustracja dość typowa tego, czym są prawa człowieka w Ameryce, amerykański styl życia, który tak zdecydowanie odrzucamy”.

W zakończeniu swego przemówienia min. Wyszyński oświadczył: Z polecenia rządu radzieckiego delegacja ZSRR wnosí propozycje, które według jej głębokiego przekonania, są ważnym środkiem prowadzącym do osiągnięcia celu, o jakim marzą, w imię którego żyją i pracują miliony ludzi na całym świecie. Delegacja radziecka jest przekonana, że walka o pokój zakończy się pełnym zwycięstwem pokoju.

„Pokój — jak powiedział szef rządu radzieckiego Stalin — będzie zachowany i utrwalony, jeśli narody ujmą sprawę zachowania pokoju w swe ręce i będą broniły jej do końca!” (oklaski)

Zgromadzenie Ogólne winno posłuchać głosu narodów i spełnić swój obowiązek w tym wielkim i szlachetnym dziele. Delegacja radziecka z polecenia rządu ZSRR, w celu utrwalenia pokoju i bezpieczeństwa narodów oraz usunięcia groźby wojny, wnosí na rozpatrzenie Zgromadzenia Ogólnego następującą propozycję:

1. Zgromadzenie Ogólne stwierdza, że udział w agresywnym bloku atlantyckim, jak również tworzenie przez niektóre państwa, przede wszystkim Stany Zjednoczone, wojskowych baz lądowych, morskich i powietrznych na obcym terytorium — nie daje się pogodzić z członkostwem w Organizacji Narodów Zjednoczonych.

2. Zgromadzenie Ogólne uznaje za konieczne, aby:

- kraje uczestniczące w działaniach wojennych w Korei niezwłocznie za-

przeszły działał wojennych, zawary rozejm i wycofały w terminie dzie sięcio dniowym swe wojska poza 38 równoleżnik; wszystkie wojska obecne, jak również cudzoziemskie oddziały ochotnicze zostały w terminie trzy miesięcznym wycofane z Korei.

3. Zgromadzenie Ogólne zwróca radzą wszystkim państw, zarówno członków Organizacji Narodów Zjednoczonych jak i nie należących w chwili obecnej do Organizacji Narodów Zjednoczonych, aby rozpatrzyły na światowej konferencji sprawę istotnej redukcji sił zbrojnych i zbrojeń oraz praktycznych kroków zmierzających do zakazu broni atomowej i rozciągnięcia kontroli międzynarodowej nad wykonaniem tego zakazu.

Zalecić zwolanie wspomnianej wyżej konferencji światowej w jak najkrótszym terminie, a w każdym razie nie później niż 1 czerwca 1952 roku.

4. Zgromadzenie Ogólne zwróca do Stanów Zjednoczonych, Wielką Brytanię, Francję, Chiny oraz Związek Radziecki do zawarcia paktu pokoju i zjednoczenia swych wysiłków dla osiągnięcia tego wielkiego i szczytnego celu.

Zgromadzenie Ogólne wyzwa również wszystkie inne milujące pokój państwa, aby przylączyły się do paktu pokoju.

Rząd radziecki uważa, że przyjęcie tych propozycji, których część delegacja radziecka wniosła już poprzednio na rozpatrzenie Zgromadzenia Ogólnego, miałyby duże znaczenie dla utrzymania pokoju na całym świecie.

Delegacja radziecka wyraża nadzieję, że propozycje te spotkają się z poparciem wszystkich państw, dających do pokoju, wszystkich milujących pokój narodów (dlugotrwałe oklaski).

Bezmyślny kult amerykańizmu zaprowadził młodych ludzi na ławę oskarżonych

WARSZAWA (PAP). 22 października br. władze bezpieczeństwa publicznego zlikwidowały szajkę gangsterów, którzy dokonywali na terenie Warszawy i okolic szeregu napadów terrorystycznych - rabunkowych.

W skład szajki wchodził uczniowie średniej Szkoły Technicznej; 20-letni Zbigniew Burmajster ps. „gangster — Jankowski”; 21-letni Hieronim Wójcicki, 20-letni urzędnik Wojciech Grochulski ps. „Czarny” oraz student Uniwersytetu Warszawskiego 19-letni Zbigniew Ciółek ps. „Witold Rowiecki”.

Młodzi gangsterzy wywodzą się ze specyficznie środowiska tzw. „bikiniarzy” — holdujących zasadom „amerykańskiego stylu życia”. Kształtują swój światopogląd na wrogich antypolskich

audycjach „Głosu Ameryki”, BBC itp., przesłakli oni ideologią faszystowską, która pchnęła ich na drogę grabieży i krańcowej demoralizacji. Członkowie szajki, wchłaniając igrzawstwo z audycji amerykańskich i z materiałów amerykańskiego Ośrodka Informacyjnego w Warszawie, w którym byli częstymi gośćmi, łączyli ślepy kult „amerykanizmu” oraz nienawiść do Polski Ludowej i jej ustroju z praktyką popolitego bandytyzmu i rabunku dla własnej korzyści.

M. in. w początkach października Burmajster, pod wpływem audycji „Głosu Ameryki”, w której składowa autorka nowopublikowanej książki pt. „Historia Polski”, prof. Janinę Schoenbrenner dokonał wraz z Wysockim i Gro-

chulskim napadu na jej mieszkanie. Wdarłszy się do mieszkania, bandyci wystąpili jako członkowie ROAK, oświadczając, że organizacja ta „skazana” prof. Schoenbrenner za napisanie historii Polski na „kontrybucję” w wysokości 50.000 zł. Po steryzowaniu prof. Schoenbrenner bronią, bandyci zrabowali jej 6.500 zł oraz kilka czeków.

Niezależnie od dokonywanych napadów terrorystycznych - rabunkowych, szajka planowała szereg morderstw aktywistów politycznych i działaczy społecznych.

Dnia 9 bm. młodzi gangsterzy stanęli przed Wojskowym Sądem Rejonowym w Warszawie

chulskim napadu na jej mieszkanie. Wdarłszy się do mieszkania, bandyci wystąpili jako członkowie ROAK, oświadczając, że organizacja ta „skazana” prof. Schoenbrenner za napisanie historii Polski na „kontrybucję” w wysokości 50.000 zł. Po steryzowaniu prof. Schoenbrenner bronią, bandyci zrabowali jej 6.500 zł oraz kilka czeków.

Niezależnie od dokonywanych napadów terrorystycznych - rabunkowych, szajka planowała szereg morderstw aktywistów politycznych i działaczy społecznych.

Dnia 9 bm. młodzi gangsterzy stanęli przed Wojskowym Sądem Rejonowym w Warszawie

Światowa Federacja Młodzieży Demokratycznej

PARTIA BOLSZEWIKÓW WEZWAŁA MŁODZIEŻ DO BUDOWY NOWYCH MIAST-FABRYK, DO BUDOWY NOWEGO ŻYCIA. I NIE BYŁO TAKIEJ SIŁY, KTÓRA ZDOLNA BYŁABY POWSTRZYMAĆ MŁODZIEŻ W REALIZACJI TYCH WIELKICH ZADAŃ. CHOC SZALONA ZAMIEĆ ŚNIEŻNA, CHOC DOSKWIERAŁ MROZ, CHOC GROZIŁA NIERAZ SKRYTOBOJCZA KULA ZACZAJĄCEGO ZA WĘGŁEM WROGA, MŁODZIEŻ Z PŁOMIENNĄ ENTUZJAZMEM KARCZOWAŁA ODWIECZNA TAJGĘ, WZNIOSŁA ŚCIANY FABRYK, USTAWIAŁA MASZYNY I OBRABIARKI (BOJOWY SZŁAK LENINOWSKIEGO KOMSOMOLU).

Porywając przykład radzieckich komsomolców stał się dla młodzieży całego świata niewyczerpanym źródłem siły w walce z imperializmem. Magnitogorsk, Komsomolsk, Dnieprostroj, a później Krasnodon, Stalingrad, Berlin — to były uniwersytety, w których dziewczęta i chłopcy wszystkich krajów uczyli się mobilizować wszystkie swe siły na użytek wielkiej sprawy budowy nowego jutra, wielkiej sprawy pokoju.

Pod hasłami, które pierwsza rzuciła młodzież radziecka, a które podjęła postępową młodzież całego świata, powołana została do życia w jesieni 1945 r. Światowa Federacja Młodzieży Demokratycznej. „Młodzież wszystkich krajów — głosiła odezwę Światowej Rady Młodzieży ze stycznia 1945 r. — musi żyć jak ludzie wolni i rozwijać się w warunkach, do których dążymy i o jakie walczymy, musi żyć bez obawy jakiegokolwiek ucisku z wewnątrz lub z zewnątrz”. To bojowe zadanie — stworzenie młodzieży wszystkich krajów — bez różnicy przekonań i rasy, warunków swobodnego rozwoju, życia wolnego od lęku i ucisku — nie było bynajmniej łatwe i przystępne do swej działalności, SFMD zdawała sobie sprawę, że realizacja jego wymaga ciężkiej i nieubłaganej walki. Już bowiem w pierwszych miesiącach po zakończeniu wojny stało się jasne, że miejsce opróżnione przez imperializm hitlerowski zajęł imperializm amerykański, którego rozrzuchwianie, wywołane astronomicznymi zyskami z drugiej wojny światowej, stanowiło wielką groźbę dla pokoju.

Na międzynarodowej konferencji młodzieży pracującej w 1948 r. w Warszawie, na wielkich festiwalach w Budapeszcie i w Berlinie, zapadały uchwały, potępiające amerykańską politykę wyniszczenia młodzieży poprzez głód i bezrobocie, uchwały demaskujące zbrodnicze cele amerykańskiego programu zbrojeń, domagające się zniesienia dyskryminacji stosowanej wobec młodzieży w krajach kolonialnych i zapewnienia jej ludzkich warunków życia. W licznych rezolucjach i manifestacjach, w urzędzanych od roku tygodniach młodzieży, młodzież zrzeszona w szeregach SFMD solidaryzowała się z młodzieżą Grecji i Hiszpanii, dziesiątkowaną i torturowaną przez faszystowskich zbirów, opłacanych z Trumanowskich funduszy, zgłaszała swe niezmienne poparcie dla bohaterów walki młodzieży koreańskiej, którą napadł amerykański gangsterów wytręcała z pokojowego życia, niszcząc jej cały dorobek i skazując na straszliwe cierpienia. W rezolucji skierowanej do Organizacji Narodów Zjednoczonych, Światowa Federacja Młodzieży Demokratycznej wzywała zgromadzenie ogólne, a. uchwalilo konwencję zakazującą używania bomby atomowej i nakazującą zniszczenie wszystkich istniejących zapasów. Ani cierpienia na jakie narażona była młodzież, ani szyszki ze strony agentur imperializmu nie zlamaly nieugiętych postaw młodych bojowników o pokój. Szeregi SFMD wstają z każdym rokiem i obecnie liczy ona 72 miliony członków. Późniejszą wplywu SFMD w krajach kapitalistycznych. W Stanach Zjednoczonych istnieje organizacja postępowej młodzieży amerykańskiej, walcząca przeciwko kontynuowaniu wojny na Korei. W Anglii zebrano 100 000 podpisów na listach SFMD protestujących przeciwko paktowi atlantyckiemu. W Niemczech zachodnich tysiące chłopców i dziewcząt, mimo groźby utraty wolności wstępują do szeregów FDJ, zdelegalizowanej przez pacholka USA, Adenauera. W Iranie i Egipcie, młodzież solidaryzuje się z całym narodem w walce przeciwko brytyjskiemu imperializmowi, wymuszając na swych rządach zerwanie hańbiącej „współpracy” z Wielką Brytanią.

Silna jedność i wiara w słuszność swej sprawy, walcząca o pokój młodzież świata, wedle słów słynnego pisarza nowych Niemiec Hansa Marchwitza, „POJĘCIU CZŁOWIEKA PRZYWRACA GODNOŚĆ I CZĘŚĆ A KRWAWIACEMU STULECIU NASZEMU, JASNE, PIĘKNE OBlicze”.

Szczeciński taśmowiec i wyrotnice już ruszyły

W dniu 34 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej załoga budowlanych taśmowca portu szczecińskiego przeżyła uroczystą chwilę uruchomienia najnowocześniejszego urządzenia przeladunkowego. Na ozdobionym czerwienią i białym wielkim placu nabrzeża portowego zebrali się tysiące ludzi — robotnicy szczecińskich zakładów pracy, przodujący chłopcy i młodzież szkolna.

Burzą oklasków powitali zebrani przedstawiciele Rządu i Partii z ministrami Popielem i Rapackim na czele. Na trybunie zajęły również miejsca liczne przybyłe delegacje robotnicze z całego kraju, w tej liczbie przodownicy pracy kopalni śląskich oraz delegacja Zw. Zaw. Marynarzy Hołlandii.

W robotach montażowych wielką pomoc okazali montażyści ze Śląska; ich wkład roboty sprawił, iż całość prac została wykonana przedterminowo. Ścisłe mówiący już w przeddzień rocznicy Rewolucji Październikowej wszystkie roboty związane ze zobowiązaniami zostały ukończone.

Wykonanie tych zadań było możliwe dzięki wielkiej pomocy społecznej rzesz ludności Szczecina, a szczególnie młodzieży. Uczniowie ze szczecińskich szkół morskich spędzili na budowie tysiące godzin czasu, pomagając

robotnikom w montowaniu urządzeń, oczyszczaniu terenu itp. Zrealizowanie tego zobowiązania dało portowi szczecińskiemu 200 tysięcy złotych oszczędności i umożliwiło oddanie do użytku najpotężniejszych urządzeń przeladunkowych o 54 dni przed terminem.

O ogromie tej wielkiej inwestycji socjalizmu świadczy to, że składa się ona z 15 tys. części składowych i 400 motorów elektrycznych, do budowy zużyto przeszło 80 tys. worków cementu, przeszło 20 tys. ton żwiru, setki ton żelaza i stali, 600 tys. metrów biegnących kabli elektrycznych, a czerpalnicy wybygowały

ponad 200 tys. metrów ziemi. Skrócenie montażu tego wspaniałego urządzenia o 54 dni i do konanie go w rekordowym czasie, bo zaledwie w 5 miesięcy, jest zasługą takich ludzi, jak nieter Żmuda, mistrz budowlany, Aganow, ślusarz Majewski i Zawadzki, elektryk Świerk, czerpalnik Tablewski, betoniarz Strużyński, robotnik torowy Pietrzak, inżynierowie Unger, Grodecki, Sokolowski, Pirszel i setki innych.

Podczas tej uroczystości najbardziej zasłużyli robotnicy, inżynierowie i technicy, którzy pracowali przy budowie zostali odznaczani krzyżami zasługi. (wl)

Gdy prezydent Aurioł, który inaugurował Salon Jesienny, rozpoczął zwiedzanie wystawy, boczny wejście wtargnęła z polecenia prefekta Baylot policja, zderzając 7 obrazów malarzy postępowych, które zostały zaakceptowane przez jury Salonu Jesiennego. Obrazy te są następujące: „Thorez czuje się lepiej” — malarza Milhau, „Defilada pierwszomajowa” — Lansioux, „Portret Martina”, wykonany przez artystę Sorel, „Odpowiedź” (wypadki w Port de Boud w 1949 r.) — Taslitzkiego, „Dokerzy” — Bauquier, „14 lutego 1950 w Nicei” (wrzucenie wyrzutni V-2 do morza przez niemieckich obrońców pokoju) — Singers oraz „Manifestacja” Berberian.

Niesłychane wystąpienie policji wywołało zrozumiałe oburzenie. Deputowany komunistyczny

Czyn Październikowy radzieckich marynarzy

Żałoga radzieckiego tankowca „A. Dżaparidze”, realizując swój Czyn Październikowy, w jednym z ostatnich rejsów z Baku do Astrachania zaoszczędziła na operacjach cumowniczych i pompowaniu produktów naftowych 10 godz. czasu eksploatacyjnego. Tenkowiec w czasie rejsu przewiózł ponad plan 200 ton ładunku.

Plan Marshalla rujnuje francuskiego rolnika

(Telefonom od korespondenta API dla »Dziennika Bałtyckiego«)

PARYŻ, w listopadzie Plan Marshalla przedstawiany tu jako plan „bezinteresownej pomocy” Stanów Zjednoczonych dla krajów Europy zachodniej, wywarł w istocie katastrofalne skutki na gospodarce tych krajów.

We Francji, plan Marshalla, rujnując przemysł pokojowy (m. in. wstrzymanie fabrykacji traktorów) — zagroził również ruiną rolnictwu francuskiemu.

Po trzech latach działania planu Marshalla nożyce między cenami rolnymi a cenami przemysłowymi rozwierają się coraz szerzej. Np. ceny nawozów sztucznych, traktorów, maszyn rolniczych i benzyny uległy bardzo poważnym wzrostom. Nawozy sztuczne ostatnio podskoczyły w cenie o 20 - 25 proc. Zwyżka cen cementu, stali i benzyny pogłębia szczególnie trudności dla drobnych i średnich rolników. Sierazan miedzi, nieodpowiadający uprawy wina, kosztował w 1951 roku — 180 franków za kg, wobec 72 franków roku 1950.

Tylko 2 proc. dla rolnictwa

Ceny przemysłowe wzrosły czterokrotnie między 1947 a 1951 r. Ceny rolne, osiągnięte przez producentów, nie wykazują takiego wzrostu.

Należy również podkreślić stały spadek udziału drobnych i średnich rolników w ogólnym dochodzie narodowym. Udział ten w roku 1938 był oceniany na 24 proc., a w 1951 roku nie osiągnął nawet 20 proc.

Więcej niż połowa budżetu Francji jest na rozkaz imperialistów amerykańskich wykorzystywana na przygotowanie lub prowadzenie wojny. Zaledwie 2 proc. tego budżetu przeznaczają się na cele rolnictwa.

Tymczasem we Francji inwestycje rolne są konieczne. Należałoby koniecznie przeprowadzić meliorację 1,6 miliona ha nie użytków. 25 tysięcy gmin wiejskich nie posiada wody bieżącej. Rzeczka nieodowna jest zbudowanie 100 tysięcy kilometrów dróg wiejskich i polepszenie warunków mieszkaniowych drobnych i średnich chłopów.

Narzucałoby Francji operacje handlowe rujnujące Francję i jej rolnictwo. Tak np. zboże francuskie eksportowano do Niemiec zachodnich po cenie 2.300 franków za kwintal, podczas gdy Francja musiała kupować zboże amerykańskie po cenie 4.350 franków za kwintal. Re-

zultatem była zwyżka cen chleba i nowe pogłębienie nędzy mas pracujących.

W jarzmie imperialistycznym

W związku z międzynarodowym układem zbożowym, podpisanym przez rząd francuski w Waszyngtonie w marcu 1949 r., kontyngent zboża eksportowanego przez Francję ograniczono do 80 tysięcy ton rocznie, podczas gdy Stany Zjednoczone i Kanada przydzieliły sobie kontyngent eksportowy w wysokości około 10 milionów ton zboża rocznie. Stany Zjednoczone i Kanada za rezerwowały dla siebie rynek brytyjski, włoski, niemiecki, belgijski i wszystkie rynki krajów, podporządkowanych planowi Marshalla. W roku 1950 Amerykanie zagroził Francji „groźnymi represjami ekonomicznymi”, ponieważ rząd francuski pozwolił sobie na sprzedaż 30 tysięcy ton zboża do Holandii. Rząd francuski po krótkiej próbie „oporu” zastosował się do woli amerykańskiej.

Amerykański strzyżek na szyi francuskiego ogrodnika

Plan Marshalla przewiduje również „swobodę” wymiany handlowej, tzn. swobodę zaletawiania rynku francuskiego przez produkty amerykańskie. Pozwala to Amerykanom na zbywanie w Europie a przede wszystkim we Francji, nadmiaru własnej produkcji. Podporządkowanie Francji planowi Marshalla uniemożliwia rolnikom francuskim znalezienie zagranicznych rynków zbytu dla ich produktów. Plan

Edward Fiszer laureatem konkursu na wiersz o przyjaźni polsko-radzieckiej

WARSZAWA (PAP). W Centralnym Klubie TPP-R odbył się w dn. 8 bm. wieczór literacko-artystyczny, poświęcony konkursowi na wiersz o przyjaźni polsko-radzieckiej. W czasie wieczoru wręczono zostały nagrody laureatom konkursu. Pierwszą nagrodę jury konkursu nie przyznało. Dwie drugie nagrody otrzymali: Artur Międzyrzecki za wiersz pt. „Jeździec” i Leopold Lewin za wiersz pt. „Ojczyzno mojej wiały”. Dwie nagrody trzecie przyznano: Edwardowi Fiszerowi za wiersz pt. „Jurij Gromow” i Bogusławowi Kogutowi za wiersz pt. „Drogi braterstwa”. Ponadto wyróżnione zostały prace: Anatola Sterna, Zofii Bystrzyckiej, Stanisława Szydłowskiego, Adama Żarnowskiego i Tadeusza Nowaka.

Załoga s-s gen. Dąbrowski zaoszczędziła 98 ton węgla

Żałogi naszych statków, realizując wytyczne VI Plenum KC PZPR o oszczędzaniu węgla, osiągają wyniki, mające poważne znaczenie dla transportu morskiego. Dzięki świadomości załóg maszynowych i obliczeni socjalistycznej opieki nad maszynami i urządzeniami mechanicznymi wyeliminowano możliwości awarii maszyn, zwiększając równocześnie szybkość marszową statków.

Żałoga statku s/s „General Dąbrowski” od 7 do 18 października br. w jednym tylko rejsie zaoszczędziła 98 ton węgla, dzięki czemu w Czyście Październikowym wykonała dodatkowy rejs do Hull na zaoszczędzonym paliwie, nie przedłużając czasu przejazdu do Londynu. W pracy załogi maszynowej wyróżnił się kilkakrotnie przodownik pracy Jerzy Sankowski.

Pierwsza Wybrzeża sklep pomocy naukowych

Ostatnio powstał w Sopocie przy ul. Stalina 80 detaliczny punkt sprzedaży pomocy naukowych. Uczelnia oraz młodzież szkolna powitała otwarcie tego sklepu z wielkim zadowoleniem, gdyż do tychczas z naszego województwa po pomoce naukowe trzeba było udawać się do Warszawy, wglądnie do Bydgoszczy. Jest to pierwszy na Wybrzeżu sklep detalicznej sprzedaży pomocy naukowych do użytku przedszkoli, szkół podstawowych i średnich, oraz szkół wyższych (mel)

Marshalla narzucił też francusko-włoską unią celną, która go dźwi w szczególności we francuskich drobnych producentów owoców, jarzyn i winogron. Konsument francuski w zasadzie mógłby spotrzebować główną część produkcji krajowej, jednakże zdolność nabywczą pracujących mas jest zbyt słaba. Jest to również rezultat amerykańskiego dyktatu w sprawie przygotowań wojennych.

Chłopi są miażdżeni podatkami, a produkty ich pracy obciążone olbrzymimi daninami bezpośrednimi, które zasilają budżet wojenny.

Lotniska zamiast uprawnych pól

Taki jest bilans trzech lat planu Marshalla dla rolnictwa francuskiego. Bilans ten byłby niepełny, gdybyśmy pominieli okupację amerykańską, która wypęcza chłopów francuskich z ich siedzib. W okręgu Chateauroux, w małych wioskach: Oere, Martinerie, Parcey - Mesle, wielu chłopów zostało brutalnie wywieszonych. W ciągu ostatniego

lata zmechanizowane walce armo- mia amerykańskiej zmiądzły dojrzale zboże, aby zainstalować lotniska dla samolotów odrzutowych i atomowych bombowców. Fakty takie mają miejsce również gdzie indziej. Niezadowolone nie i gniew potęgają się na wsi francuskiej.

Zgodnie z programem Francuskiej Partii Komunistycznej drobnicy i średni rolnicy żądają w szczególności: 1) natychmiastowego wstrzymania bezzwrotnego importu narzuconego planem Marshalla i obrony francuskiego rynku rolniczego przed konkurencją zagraniczną, 2) znalezienia zagranicznych rynków zbytu dla pewnych produktów, przez przywrócenie normalnych stosunków handlowych ze wszystkimi krajami, łącznie z krajami Europy wschodniej.

Redaktor L'Humanité

Nowe odmiany ryżu

Selekcjonisci uzbeckiej stacji doświadczalnej uprawy ryżu osiągnęli ostatnio nowe sukcesy, wyhodowawszy trzy dalsze odmiany tej rośliny, przeznaczone do uprawy w strefie Głównego Kanału Turkmenskigo.

Obecnie rozmnaża się również na gurlańskim i kungradzkim polu doświadczalnym nasiona sześciu nowych odmian ryżu, które zostały wyhodowane przez pracowników naukowych stacji doświadczalnej.

Kultura ludów północnych

Co roku dostarczają statki oceaniczne wielką liczbę książek na Czukołkę, Kamczatkę i Wybrzeże Chcockie. W tundrze Czukołki, gdzie wraz z hodowcami jeleni koczują zespoły świetlicowe, prowadzona jest na szeroką skalę akcja polityczna i kulturalno-oświatowa.

We wrześniu wygłosili pracownicy świetlicy jednego tylko rejonu Czukołki ponad 50 odczytów, zorganizowali 22 koncerty artystycznej twórczości amatorskiej i wyświetlili 30 filmów dźwiękowych.

W licznych świetlicach ludów Północy odczytano i pogadankom towarzyszyły wyświetlanie odpowiednich filmów. W bieżącym roku Kamczacka otrzymała 27 nowych kin objazdowych, pracownicy oświatowi zaś dojeżdżają psi-

wników naukowych stacji doświadczalnej. Nowe odmiany cechuje wczesne dojrzewanie oraz duża urodzajność.

W pasie Głównego Kanału Turkmenskigo tworzy się obecnie filie uzbeckiej stacji doświadczalnej uprawy ryżu w celu przyspieszenia badań naukowych, związanych z rozwojem uprawy ryżu na nowonawodnionych ziemiach.

mi i jeleniami zaprzęgami oraz na łodziach motorowych do najdalszych wsi, położonych niedłokrotnie o 300 lub nawet 500 kilometrów od ośrodków rejonowych.

Jak zostać żeglarem?

Celem spopularyzowania i pogłębienia w społeczeństwie zainteresowania morskich i przygotowania szerokiej masy młodzieży do uprawiania żeglarstwa, oddział Ligi Morskiej w Gdańsku organizuje liczne kursy przysposobienia żeglarskiego.

Program kursów obejmować będzie wiadomości teoretyczne (na stopień jachtowego żeglarskiego), oraz wiele interesujących zagadnień o portach, wybrzeżu, rybołówstwie, pracy stocznicowców i marynarzy.

Kursy będą bezpłatne. Wykłady odbywać się będą dwa razy w tygodniu w godzinach popołudniowych. Obecnie przyjmowane są już zapisy na kursy przez oddział Ligi Morskiej w Gdańsku przy Al. Rokossovskie 50/44.

Kursy odbywać się będą w Gdańsku, Gdyni i Sopocie, oraz we wszystkich miastach powiatowych woj. gdańskiego. (mel)

Fraszki aktualne

PO ZWYCIĘSTWIE KONSERWATYSTÓW W WYBORACH ANGIELSKICH

Znikła lwa dawna siła, Gdzieś podziela się werwa, Tylko mu się odbiła Nieświeżka konserwa.

UWAGA

Do niektórych trójek gromadzkich wkrały się elementy kukułacie, utrudniając realizację planu dostaw (z pracy).

Że, gdy do trójek się dostaje, Gdzie kukułacie jaje!

W. L. BRUDZIŃSKI

ANGIELSKA FLEGMA

Czemu flegma angielska imponuje snobom? Angliści nie panują już przecież nad sobą.

J. WIL.

DROBIAZGI

Zdaniem amerykańskiej kwatery głównej, „można uniknąć w znacznej części strat w razie wybuchu atomowego, o ile każdy zachowa zdrowy rozsądek... „A naszym zdaniem można w ogóle uniknąć strat jeśli rząd amerykański zacznie się kierować zdrowym rozsądkiem.

Pismo angielskie „Daily Mirror” pisze: „Angielska kura może ponownie znieść złote jajka tylko wtedy, gdy politycy nie będą wsadzali jej do garnka”. Spóźniona refleksja — kura jest już prawie ugotowana.

Czy jesteś członkiem TPP-R?

Ziemniak — cenny surowiec dla wielu gałęzi przemysłu

Jak województwo gdańskie wywiązuje się z odstawy ziemniaków przemysłowych

Wśród wielu zadań, jakie stanęły przed wsią polską w okresie szybkiej rozbudowy naszej gospodarki narodowej, na czołowe wysuwają się dwa zagadnienia. Rolnictwo nasze musi wyżyć kraj i dostarczyć przemysłowi konieczne do produkcji surowce.

Terminowa i pełna dostawa za kontraktowanych roślin przemysłowych, jak buraki cukrowe, len i konopie, rzepak, cykorii, tytoń i ziemniaki przemysłowe — to podstawowy warunek wykonania planów produkcyjnych przez odpowiedzialne zakłady przemysłowe. A na produkcję tych fabryk czeka cały naród, czeka robotnik miejski i chłop na wsi.

Dzięki energicznej akcji planowego skupu ziemniaków i patriotycznej postawie większości pracujących chłopstwa — państwo zabezpieczyło ludność miejskiej dostatecznie zapotrzebowania na zimę w ten artykuł pierwszej potrzeby. Obecnie przed pracującym chłopstwem staje zadanie jak najszybszej dostawy ziemniaków przemysłowych.

Na artykuły włókiennicze i chemiczne, na skórę, papier i cukierki oczekują odbiorcy z równo miejscy, jak i wiejscy. Szybka więc dostawa ziemniaków przemysłowych leży w interesie samego chłopstwa.

Konieczność trzeba wzmocnić tempo

Jak województwo gdańskie wywiązuje się z dostawy ziemniaków przemysłowych — świadczą poniższe liczby:

Gorzelnie PGR-owskie zakupiły do dnia 9 bm. 56,8 proc. zakontraktowanych ziemniaków przemysłowych. Na czołowe dostawców wysunął się tu powiat policki. Gorzelnie PGR-owskie zakupiły do dnia 9 bm. 56,8 proc. zakontraktowanych ziemniaków przemysłowych. Na czołowe dostawców wysunął się tu powiat policki.

Przed sprzedaż zaledwie 42 proc. ziemniaków przemysłowych.

Przemysł czeka na ziemniaki

Jak wynika z zestawień liczbowych województwo gdańskie na 31 października br. wykonało plan skupu ziemniaków przemysłowych ogółem w 46,9 roc.

W październiku, jako miesiącu, w którym ludność miejska zapotrzebuje ziemniaki na zimę, główny nacisk położono na dostawę ziemniaków jadalnych. Państwu naszemu i rządowi zależało w pierwszym rzędzie na tym, by robotnik i inteligent pracujący miał zapewnioną żywność. Początkowe trudności i na stroje panikarskie zostały przełamane i dziś już świat pracy posiada dostateczny zapas kartofli na całą zimę.

Na skutek skierowania całej uwagi na skup ziemniaków jadalnych — dostawa kar-

toffli przemysłowych została na niektórych terenach odsunięta na drugi plan. To zaniechanie trzeba jak najszybciej odrobić. Trzeba wzmocnić tempo dostawy ziemniaków przemysłowych, gdyż w żadnym wypadku nie możemy do puścić do tego, by z braku do statecznej ilości surowca zahamowały się plany produkcyjne fabryk.

Chłopi tych gmin i powiatów, które pozostają w tyle w sprzedaży ziemniaków przemysłowych, muszą zdać sobie sprawę, że od szybkiego i pełnego zaopatrzenia fabryk w surowiec zależy będzie zaopatrzenie rynku w artykuły, których produkcja opiera się na ziemniaku.

Kończy się już pierwsza dekada listopada. Czasu pozostało niewiele. Nie wolno nam zmarnować ani jednego dnia. Trzeba terminowo wykonać dostawy.

MIGAWKI *Wyrzeża*

To się nazywa robota!

Nasze WPK GG zasłużenie zdobyły jedno z przodujących miejsc w Polsce. O temple pracy brygad WPK GG i o ich wielkiej sprawności świadczy prowadzona obecnie przebudowa torów tramwajowych we Wrzeszczu.

Idąc rano do pracy — powiedział jeden z naszych czytelników — przecierałem oczy ze zdumienia. Jeszcze wczoraj wieczorem tramwaje szły starym torem, a nad nowym zwisały proźworycznie zaczepione druty. Dziś rano tramwaje szły już po nowym, ukończonym torze. W ciągu jednej nocy założono druty.

Gdyby jeszcze przedsiębiorstwa budowlane pracowały w tym tempie!

Tajemniczość przede wszystkim

Wydawcy przedwojenni uważali, że tajemniczość wpływa na poczytność książki. Im czytelnikowi było trudniej domyślić się rozwiązania akcji, tym powieść,

według ich mniemania, miała większe powodzenie.

Podobnego zdania są widocznie również kierownicy niektórych gospód w trójmieście jak np. gospody GSS, obok „Ratuszowej. Zarzucili oni chwalebna

i starą tradycję wywieszenia jałdospisu w oknie wystawowym. Stał nieraz klient gospody czuje się dziś tak, jak czytelnik, który kupując przed wojną książkę, spodziewał się np. „piczeni z antylopy, a otrzymał „groch z kapustą“.

Krochmal i spirytus — to też ziemniaki

Ziemniaki są surowcem dla szeregu ważnych gałęzi przemysłu. Z ziemniaków wyrabia się krochmal, tak potrzebny dla papiernictwa, garbarstwa, włókiennictwa i wyrobu klejów malarskich. Z ziemniaków wyrabia się mączkę kartoflaną, nieodzowną dla przemysłu spożywczego do produkcji budyni, kisielu itp. Z ziemniaków wyrabia się syrop ziemniaczany, konieczny do produkcji marmelady i wyrobów cukierniczych. Z ziemniaków wreszcie produkuje się spirytus, podstawowy produkt dla przemysłu chemicznego.

Od ręki

O marnotrawstwie słów kilka

Jeśli ktoś zapytał mieszkańca Wrzeszcza, czy dzielnica ta posiada dosyć lokali restauracyjnych, w których bez godzinnej ciekawki można by coś zjeść, otrzymał na pewno odpowiedź przeczącą. Zjedzenie obiadu we Wrzeszczu, gdy się wychodzi o 16 z fabryki czy biura, to jednak jeszcze cagle problem.

Tymczasem okazuje się, że we Wrzeszczu znajduje się piękny i wielki lokal, całkowicie dotychczas nie wykorzystany, a w pełni nadający się na zakład gastronomiczny.

Lokal ten położony jest na rogu ul. Grunwaldzkiej i Barlickiego. Część jego, przeznaczoną na bar, zajmuje kosmetyczna spółdzielnia pracy (klnąc jego nieprzydatność do tego celu), a w podziemiach znajduje się piękna, wielka sala z kregiem do tańca, wspaniała kuchnia, zmywalnie naczyń, przestronne magazyny itp.

Prezydium MRN i Gdańskie Zakłady Gastronomiczne winny się natychmiast zająć właściwym wykorzystaniem wspomnianego lokalu!

Sprawa, którą trzeba się zająć

Historia dwóch przedszkoli w Gdyni

W sierpniu br. Zarząd Budowlany nr 5 gdańskiego ZBM wykończył w Gdyni na Wzgórzu Nowości, przy ul. Róży Luxemburg piękny budynek przedszkola, które bardzo było potrzebne w tej dzielnicy.

Po opanowaniu szeregu trudności, związanych z brakiem wyposażenia dla przedszkola, od kilku tygodni zostało ono otwarte i ponad 100 dzieci nareszcie zaczęło do niego uczęszczać. Gdy jednak nastąpiły chłodne dni i trzeba było przedszkole ogrzać, okazało się, że założone przez Zarząd Budowl. Nr 6 ZBM instalacje centralnego ogrzewania są wadliwe i kaloryfery nie grzeją.

Pomimo kilkakrotnych interwencji kierowniczki przed szkola ob. Czarko w sprawie poprawienia wadliwej instalacji Zarz. Budowl. Nr 6 milczący uporczywie, nie interesując się tą sprawą również kierownik robót instalacyjnych.

SPORT

O tytuł najlepszego żużlowca walczą jutro motocykliści

Z okazji Miesiąca Pogłębień Przyjaźni Polsko - Radzieckiej odbędzie się w niedzielę 11 bm. o godz. 14 na stadionie Ogniwa w Gdyni wysięg motocyklowy na żużlu pomiędzy reprezentacjami drużyn gdańskich Stali i Budowlanych. W konkurencji Indywidualnej walczą one o tytuł najlepszego żużlowca Wyrzeża. Rozegranych zostanie 9 biegów.

Ze strony Stali startują: Andrychowski, Stachowicz, Blaszkiewicz, Wąsierski, ze strony Budowlanych: Sowa, Kamrowski, Ko-

PIĘŚCIARZE GDYNI WALCZĄ Z SONOTEM

Sezon pięściarski zaczyna się na dobre. Już za tydzień rozpoczynają się w całym okręgu rozgrywki Klasy Wojewódzkiej. Ruchliwa sekcja gdańskiego Kolejarza organizuje dziś o godz. 19 w sali Domu Kolejarza przy ul. Jana z Kolna w Gdyni towarzyskie spotkanie pięściarskie z Ogniwo (Sopot). W ringu stanie 11 par. W ramach tych spotkań odbędzie się parę interesujących walk. M. in. Czoch - Reinsch II, Styń - Nowak i Mazurek - Rzymek.

W poniedziałek 12 bm. publiczne losowanie konkursu

W najbliższym poniedziałek 12 bm. o godz. 18 w lokalu „Dziennika Bałtyckiego” w Gdańsku, Targ Drzewny 3/7, odbędzie się publiczne losowanie naszego konkursu pt. „Sport Radziecki”.

Zarówno uczestnicy konkursu jak i sportowcy Wyrzeża proszeni są o przybycie.

Dzisiaj początek turnieju siatkarek

W hali Budowlanych we Wrzeszczu rozpocznie się dziś o godz. 15,30 czwórmecz siatkówki z udziałem najlepszych drużyn żeńskich w kraju — Spójni (Warszawa), AZS (Warszawa), Unii (Łódź) i Kolejarza (Gdańsk). Jutro dalszy ciąg czwórmeczu o godz. 10 i 17.

Komunikat specjalny

Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gdańsku wzywa dyrektorów wszystkich miejscowych zakładów pracy oraz przewodniczących rad zakładowych lub delegatów związków do stawienia się w sali Prezydium MRN przy ul. Gen. Świerczewskiego 2 - 12, III piętro, pokój Nr 307.

Gabinet sportu w MDK

Dyrekcja Młodzieżowego Domu Kultury w Gdańsku wzywa kierownika gabinetu wychowania fizycznego, który obejmie sekcję gimnastyczną z zespołami gimnastyki parterowej i przyrządowej, sekcję gier sportowych z zespołami koszykówki i siatkówki, oraz sekcję szachistów.

OD RĘKI

Dyrekcja Młodzieżowego Domu Kultury w Gdańsku wzywa kierownika gabinetu wychowania fizycznego, który obejmie sekcję gimnastyczną z zespołami gimnastyki parterowej i przyrządowej, sekcję gier sportowych z zespołami koszykówki i siatkówki, oraz sekcję szachistów.

FACHOWCY POSZUKIWANI

Fachowca do kliniki lalek zatrudni natychmiast Spółdzielnia Pracy „Wygoda” Gdynia, Abrahama 6, telefon 25-32. 1761/K

I maszynistki, 1 księgowego(wa) oraz 1 pracownika biurowego poszukujemy od zaraz. Zgłoszenia na piśmie kierować: Dyrekcja Zespołu PGR Chynów, poczta Zamostne powiat morski. 1760/K

Rymarz-tapicer, dobra siła, pilnie potrzebny. Gdańsk, Elbląska 85. G-5931

OGŁOSZENIA DROBNE

SPRZEDAŻ

SPRZEDAĆ maszynę do szycia. Sopot, Pułaskiego 4/2. G-5896

ILUSTROWANYCH pism zagranicznych zbiór 1948/50 sprzedam. Sopot — telefon 516-22. P-5911

CZESKI wózek głęboki, leżankę, pomicnik, blam piżmowce, skrzypce trzygwierciowe sprzedam. Wrzeszcz. Podleśna 3. P-5915

SPRZEDAĆ ezarne futro karakułowe — duże. Telefon 38-65 Gdynia. G-5921

SPRZEDAĆ szafę dwudrzwiową, biurko. Wiadomość: Dziennik Bałtycki. Gdańsk „12”. P-5916

OKAZJA! Parcele handlowe centrum Gdyni sprzedam. Gdynia, Sieroszewskiego 6, telefon 10-32. G-5917

DOMEK z ogrodem Sopot tania sprzedam. Zgłoszenia „Wojtaszek”, Sopot, Postępowo. G-5924

KANARKI, papużki, kot perski różowy sprzedam. Sopot, Książąt Pomorskich 1. G-5923

SPRZEDAĆ motor marki F. N. 350 cm na chodzie. Wiadomość: Wrzeszcz, Karłowicza 61 a/3. G-5934

SPRZEDAĆ pianino bardzo dobrej marki. Oliwa, Derdowskiego 14. G-5939

KUPIĆ domek, parcele w sąrodzieści. Dziennik Bałtycki Gdańsk „Parcele”. G-5929

CZESKI radiowo oraz książkę kupię. Warsztat Radiowy Wrzeszcz, Aliona 6/5. G-5927

KUPIĆ motocykl 350 lub 500 w dobrym stanie. Oferty składać Dziennik Bałtycki Gdańsk pod „Dobry”. P-5869

OKAZJA! Parcele handlowe centrum Gdyni sprzedam. Gdynia, Sieroszewskiego 6, telefon 10-32. G-5917

DOMEK z ogrodem Sopot tania sprzedam. Zgłoszenia „Wojtaszek”, Sopot, Postępowo. G-5924

KANARKI, papużki, kot perski różowy sprzedam. Sopot, Książąt Pomorskich 1. G-5923

ZAMIENIĆ pokój kuchnia centrum Sopot na większe. Zgłoszenia Dziennik Bałtycki, Gdańsk pod „Stonieczna”. G-5928

ZAMIENIĆ dwa pokoje Jałłonna K/Warszawy na takie samo lub większe — Wrzeszcz, Kochanowskiego 45 — 2, godz. 17-20. G-5933

ZAMIENIĆ pokój 20 m s uch, wspólna kuchnia przy ul. Łakowej na mniejszy Wrzeszcz. Zgłoszenia Dziennik Bałtycki, Gdańsk pod „3247”. G-5937

WOJNIE POSADY

POTRZEBNA natychmiast stała pomoc domowa. Zgłoszenia Gdańsk-Siedlce. Pożniawców Warszawskich 34/1. G-5938

POTRZEBNA pomoc domowa. Wrzeszcz, Danusi 4 c m. 9. P-5908

POMOC domowa poszukiwana. Zgłoszenia Gdańsk, Ogarna 124, mieszkanie 1. G-5932

DZIEWCZYNA do pomocy domowej potrzebna. Gdynia, Sieroszewskiego 6, biuro. G-5872

POMOC domowa potrzebna Wrzeszcz, Jałkowa Dolina 4 II p. P-5907

POMOC domowa pilnie potrzebna, niezbędne referencje. Wrzeszcz, Pileckiego 3/2. G-5940

POSAD POSZUKUJĄ

MASZYNISTKA przyjmie prace wieczorne. Oferty proszę kierować do Dziennika Bałtyckiego, Gdańsk, pod „Wrzeszcz”. P-5906

ZGUBIŁ

ZGUBIONO kartę rejestracyjną nr 7, kutwa Gdyni 8, wydana przez MIR Gdynia na nazwisko Konkół Anasztazy. G-5895

ZGUBIONO dowód zamełowania i rejestracji „SP” na nazwisko Kruczkowski Ferdynand, Wrzeszcz, Bisława 9. P-5912

ZGUBIONO kwit nr 1690 sklepu komisowego 178, Gdynia, Plucińska Irena. G-5918

ZGUBIONO legitymację związku zawodowego na nazwisko Hotel Józefa. G-5919

ZGUBIONO na trasie Gdańsk — Elbląg prawo jazdy nr 002, wydane przez Starostwo Powiatowe w Łęborku, Jan Martynów. G-5922

SKRADZIONO kartę meldunkową, legitymację wojkową, leg. zw. zaw., zaświadczenie stałego zamieszkania, bilet okresowy — koleją na nazwisko Tujbaja Gertruda, Cisowa. G-5925

ZGUBIONO legitymację kolejową nr 284 na nazwisko Ziemiann Leon, Łębork. G-5926

SKRADZIONO karty komi sowe sklepu 108 MHD, sym bol 2641 na nazw. Brandt i 190 Z/51 Kolozielczak Sniadeckich 14. G-5930

NAUKA

TRZYMIESIĘCZNE nowoczesne korespondencyjne kursy księgowości. Łódź — skrytka 163. 1709/K

MASZYNOPISANIA, angielskiego lekcji udzielam Gdynia, Śląska 64/3. G-5923

STENOGRAFIĘ biurowej korespondencyjne naucza Stowarzyszenie Stenografów - Maszynistów. Pismo stenograficzne „Stenograf Polski” Łódź, Klińskiego 50 Prospekty bezpłatne. 1763/K

RÓŻNE

PRZYBLAKAŁ się biały seter. Po trzech dniach własność. Sopot, 3 Maja 51 — 3. Jaworczak. G-5935

Wszelkie prace dekoratorskie jak:

dekoracji świetlic i okien wystawowych, plansze, gazetki ścienne, transparenty, hasła dla współzawodnicstwa, portrety Dostojeńskich Państwowych wykonuje na terenie trójmiasta szybko i solidnie Spółdzielnia Pracy „Wygoda” Gdynia, Abrahama 6 tel. 25-32. 1762/K

Centrala Przemysłu Ludowego i Artystycznego

skupuje srebro (złom, monety) oraz brązystyn we własnych punktach skupu: Wytwórnia Wyrobów Bursztynowych: Wrzeszcz, ul. Kochanowskiego 41 oraz sklepy CPLIA: Gdynia ul. 10 Lutego 12, Gdynia, ul. Świętojańska 46, Sopot, ul. Rokossowskiego 45, Wejherowo, Sobieskiego 272, Kwidzyn, ul. Bratostwa Narodów 44. Zakup dokonywany jest bezimiennie. 1754/K

Czytajcie „Dziennik Bałtycki”

Prenumeratę „Dziennika Bałtyckiego” zamówić można w każdym urzędzie i agencji pocztowej oraz u każdego listonosza. Prenumeratę indywidualną (przesyła pod opaską) zamawia się przez wpłacenie należności na konto PKO XI-5454/110 PPK „Ruch”. Cena prenumeraty: miesięczna 21 zł 5 gr, kwartalna 12 zł 15 gr, półroczna 24 zł 30 gr, roczna 48 zł 60 gr. — „Dziennik Bałtycki” można nabyć we wszystkich punktach sprzedaży dzienników i czasopism.